

SÈRIE 1**Exercici 1** (4 punts en total)

1. B
2. D
3. A
4. D
5. B
6. C
7. B
8. C
9. C
10. B

Exercici 2 (4 punts en total)

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts. Per cada resposta errònia en els primers quatre apartats, es restaran 0,1 punts)

- 1/ A
- 2/ C
- 3/ D
- 4/ A
- 5/ B

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total) 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts.

1/ D. Perquè puntuï aquesta pregunta amb 0,5 punts s'ha d'haver marcat la resposta correcta i haver descrit almenys una propietat del *concerto grosso*: per exemple, l'alternança de seccions tutti/solisti, la presència del baix continu, la dinàmica per terrasses contrastades d'intensitat, el nexce d'unió estructural del *ritornello*, la successió allegro-lento-allegro, etc.

2/ com és una de les obres del llistat l'alumne ha de ser capaç d'identificar-la així com també el seu autor, i per tant per poder començar a puntuar s'han d'haver contestat correctament aquestes dues qüestions. Obra: **Concert de Brandenburg núm. 5 en Re M.** Autor: **J. S. Bach**. (contestar ambdues qüestions és un 0'25). L'altra 0,25 s'aconsegueix adscriuint la música a l'estil barroc i exposant alguna de les característiques generals d'aquest estil : predomini dels contrastos, la presència del baix continu, evolució del discurs instrumental mitjançant la progressió harmònica, autonomia del gènere instrumental, presència del *ritornello*, etc. L'important és que l'estudiant doni almenys una raó per la qual ha decidit que es tractava de l'estil barroc.

Exercici 3 (2 punts en total. Puntuació d'aquest exercici: 1/ 0,5 punts; 2/ 0,5 punts; 3/1 punt)

1/ Se n'esmenten 5 al llarg del text: l'estudi, la masurca, el nocturn, la fantasia i la sonata

2/ el príncep: Chopin/la Ventafocs: l'estudi/ el palau: el saló parisenc/ les dues germanes de la Ventafocs: la fantasia i la sonata/ "una Ventafocs confinada eternament a desgranar pèsols": l'estudi relegat fins a l'època de Chopin a restar a l'ombra, a ser simplement una peça d'escalfament dels dits però que musicalment no té massa importància

3/ Amb Chopin l'estudi per a piano passa a adquirir la categoria d'una peça de concert musicalment i expressiva important, la qual a més sabrà satisfer el culte pel virtuosisme instrumental que progressivament s'imposa en els hàbits d'escolta del públic durant el romanticisme. Contràriament, a la "peça manual" se l'havia concebut fins aquell moment com un exercici d'ensinistrament purament digital i gimnàstic desposseït d'idees o amb un contingut artístic nul o escàs. L'estudiant ha d'haver entès aquesta diferenciació que, per altra banda, tot el text s'ha dedicat a comentar.